

Nagy királyaink szellemi öröksége! Kirándulás Visegrádra és Esztergomba

Április 26-án 43 hívő lélek autóbuszra ült a Vadosfai Evangélikus Egyházközség anya- és leánygyülekezeteiből, hogy együtt töltsenek tartalmasan egy szép napot.

Utunk Győrnél letért Komárom felé!

A tavasz már itt van, lombos s virágos minden a Duna mentén, és nem szegi kedvünket a szemerkélő eső sem.

Első állomásunk Visegrád volt. A három részre osztható Visegrádi vár (Fellegrád) újabb kori reneszánsz palotáján keresztül mentünk fel az ősi Árpád-kori várba, ahonnan szép a kilátás a környékre.

Történelmi tanulmányaink peregnek le szemeink előtt a Salamon-tornyát látva.

Salamon – Géza – László királyaink harca a trónért. Az alsó reneszánsz palota karcsú oszlopos emeleti körfolyosójáról letekintve elvarázsolt bennünket Herkules kútja.

A korabeli cserépkályhák rekonstruálva régmúlt idők fazekas-kályhás mestereinek munkáját dicsérik. A várfalba épített vörös márvány falikút gyönyörű.

Hatalmas ütemes dobpergéssel (lovagi öltözékben) felvezetett (Szent György) lovagszentelési szertartás előkészületeit láthattuk. Az eső is megállt.

½ 3-ra értünk Esztergomba. Itt a Hittudományi Egyetem konferenciaközpontjában megebédeltünk. A látnivaló még sok volt, az időnkét ezért jól kellett beosztanunk.

A Bazilika kívül – belül monumentális. Egy kis pihenő erejéig, leülve a padokba, megszemlélhettük a kupola méretét, a díszítések gazdagságát. A négy Árpád házi királylány szobrát, Bakócz kápolnát. Azután sorra kerültünk a Kincstár beléptetésénél. A Kincstár: tárháza az egyházi kegytárgyaknak, a gyönyörű kivitelezésű miseruháknak, ereklyetartóknak s számos egyházi kincsnek. A rendelkezésre álló időnk a szemlélődésre kevésnek bizonyult.

Páran elmentünk, megnéztük Melocco Miklós szobrászművész alkotását, Vajk megkeresztelését! Tudjuk, István (Vajk) Esztergomban született, a cseh Adalbert püspök keresztelte meg, s 1038-ban itt is halt meg.

Nagy királyunkat német-francia szerzetesek tanították. Szent életű volt. 1000-ben itt Esztergomban koronázzák meg, pápai koronával.

Államalapító királyunk igazgatási rendszere a mai napig kiállta az idők próbáját, A vármegye-rendszerrel párhuzamosan 10 egyházmegyét állított fel püspökségekkel, a nyugati keresztényiség előírásai szerint. Esztergom érseki székhely lett. Istvánt ez a „mű” apostoli királyi rangra emelte.

A következő állomásunk a Királyi vár volt. Kivülről is hatalmas, kár, hogy a falakat téglával borították és hogy az eredeti kőbéléses ablakok nem kerültek visszaállításra.

Bent azonban a kőfalak vastagsága, a terem belső magassága, a festett drapériával helyettesített (imitált) tróntermi belépő segít elképzelnünk, milyen lehetett fénykorában ez a létesítmény. A körbe futó emeleti folyosóból az egyik oldal helyre lett állítva, innen egy teraszra léphettünk ki. A koronázási jelvények fotóit és a szent korona hű mását is megcsodálhattuk.

Mindannyiunk meglepetésére megszólalt tárogatón az ősi magyar himnusz, emlékeztetve az itt, s a Duna túloldalán élőket a Trianoni békediktátum aláírásának órájára.

Az esztergomi Királyi vár egyik legszebb terme a 2013-ban látogatásra átadott – XII. századi román kori – már csúcsíves gótikába hajló bejáratokkal megépült Királyi

kápolna. Az apszist körülvevő oszlopsor és a főbejárat hatalmas rozettás ablaka mestermunka. A falon körben 8 apostol festett képe restaurálás alatt van.

Ezután meglátogattuk a katolikus vallási környezetben levő parányi szórvány evangélikus gyülekezet kis templomát. A gyülekezet parányi, a szórvány annál nagyobb. Megköszöntük a lelkészasszonynak az étkezésünk érdekében kifejtett szervező munkáját. Adjon az Úr kitartást munkájukhoz ebben a területileg óriási gyülekezetben! Minden lélek fontos!

Késő délután van már, így útra kelünk hazafelé. A Mária-Valéria hídon átkelve újból megcsodáljuk a Bazilika, a Melocco szobor, a Királyi vár és a Duna partján elterülő érseki palota együttes látványát. Fenséges!

Párkány – Komarno (Révkomárom) – Komárom – Győr útvonalon, kellemesen elfáradva, tele élményekkel érkeztünk haza.

Az egész út felemelően szép volt. Köszönjük Mihácsi tisztelendő úr szervező munkáját és fáradhatatlan kitartását. Köszönjük a szép, lelket simogató, számunkra eddig ismeretlen énekek tanulását. Egy-egy ének egy-egy könnyörgést, vagy hálaadást adott mindnyájunknak. Abban a reményben köszönünk meg mindent, hogy Istenünk még megengedi nekünk hasonló utak szervezését, lelkünk épülésére.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss Istvánné - Mihályi